

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ingrid Schmelz

Žalovaný: Finanzamt Waldviertel

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Platnosť časti textu uvedenej v článku 24 ods. 3 a článku 28i šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 92/111/EHS zo 14. decembra 1992, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 77/388/EHS a zavádzajú sa zjednodušujúce opatrenia k dani z pridanej hodnoty (Ú. v. ES L 384, s. 47; Mím. vyd. 09/001, s. 224), ako aj časti textu uvedeného v článku 283 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Zvláštna úprava pre malé podniky v oblasti dane z pridanej hodnoty, ktorá s výnimkou dodania tovaru a služieb uskutočneného platiťom dane neusadeným v tuzemsku, dovoľuje oslobodenie od dane — Odmietnutie oslobodenia od dane v prípade platiteľa dane usadeného v inom členskom štáte EÚ, ku ktorému došlo podľa uvedených predpisov — Zlučiteľnosť tejto úpravy s článkami 12 ES, 43 ES a 49 ES, ako aj s všeobecnými zásadami práva Spoločenstva — V prípade neplatnosti dotknutých častí textu výklad pojmu „ročný obrat“, ktorý je uvedený v článku 24 smernice 77/388/EHS a v bode 2 písm. c) prílohy XV, hlavy IX nazvanej „Dane“ Aktu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 241, s. 335), ako aj v článku 287 už citovanej smernice 2006/112/ES

Výrok

1. Skúmanie otázok neodhalilo žiadny prvok, ktorý by mohol ovplyvniť platnosť článku 24 ods. 3 a článku 28i šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/18/ES zo 14. februára 2006, ako aj článku 283 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112/ES Rady z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, vzhľadom na článok 49 ES.
2. Články 24 a 24a smernice 77/388, zmenenej a doplnenej smernicou 2006/18, ako aj články 284 až 287 smernice 2006/112 sa majú vykladať v tom zmysle, že pojem „ročný obrat“ znamená obrat dosiahnutý podnikom v priebehu roka v členskom štáte, v ktorom je usadený.

(¹) Ú. v. EÚ C 129, 6.6.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal — Spojené kráľovstvo) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc

(Vec C-175/09) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Oslobodenie — Článok 13 B písm. d) bod 3 — Plnenia týkajúce sa platieb a prevodov — Vymáhanie dlhov — Platobné plány na poskytovanie zubnej starostlivosti — Služby výberu a spracovania platieb pre klientov poskytovateľa služieb)

(2010/C 346/21)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Žalovaná: Axa UK plc

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Court of Appeal — Výklad článku 13 B písm. d) bodu 3 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23) — Oslobodenia — Rozsah — Pojem „služby, ktoré vedú k prevodu finančných prostriedkov a vyvolávajú zmeny právnej a finančnej situácie“ — Služby výberu, spracovania a vymáhania dlhov od klientov obchodníka — Platobné plány na poskytovanie zubnej starostlivosti

Výrok rozsudku

Článok 13 B písm. d) bod 3 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od dane z pridanej hodnoty uvedené v tomto ustanovení sa nevzťahuje na poskytovanie služieb, ktoré v podstate spočívajú v tom, že banka tretej osoby je vyzvaná na prevod určitej sumy, ktorú táto osoba dlhuje klientovi poskytovateľa služieb, na účet poskytovateľa služieb prostredníctvom systému „príkaz na inkaso“, v zaslaní výpisov

prijatých súm klientovi, v kontaktovaní sa s tretími osobami, od ktorých poskytovateľ služieb neinkasoval platby, a napokon v zadaní príkazu banke poskytovateľa služieb previesť prijaté platby znížené o jeho odmenu na bankový účet klienta.

(¹) Ú. v. EÚ C 153, 4.7.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Volvo Car Germany GmbH/Autohof Weidensdorf GmbH

(Vec C-203/09) (¹)

(Smernica 86/653/EHS — Samostatní obchodní zástupcovia — Ukončenie zmluvy o obchodnom zastúpení zo strany zastúpeného — Nárok obchodného zástupcu na náhradu za zákazníkov)

(2010/C 346/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Volvo Car Germany GmbH

Odporkyňa: Autohof Weidensdorf GmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad článku 18 písm. a) smernice Rady 86/653/EHS z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov (Ú. v. ES L 382, s. 17; Mim. vyd. 06/001, s. 177) — Ukončenie zmluvy o obchodnom zastúpení zo strany zastúpeného — Nárok obchodného zástupcu na náhradu za zákazníkov — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca stratu tohto nároku v prípade nedodržania záväzkov obchodného zástupcu, odôvodňujúceho okamžité ukončenie zmluvy, hoci k tomuto nedodržaniu záväzkov došlo medzi vykonaním úkonu smerujúceho k ukončeniu zmluvy o obchodnom zastúpení a jej ukončením a zastúpený sa o nedodržaní záväzkov dozvedel až po ukončení zmluvy

Výrok rozsudku

Článok 18 písm. a) smernice Rady 86/653/EHS z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov bráni tomu, aby bol samostatný obchodný zástupca zbavený náhrady za zákazníkov, ak zastúpený zistí existenciu nesplnenia povinností obchodného zástupcu, ku

ktorému došlo po oznámení riadneho ukončenia zmluvy a pred jej ukončením, ktoré mohlo okamžité ukončenie tejto zmluvy odôvodňovať.

(¹) Ú. v. EÚ C 180, 1.8.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szombathelyi Városi Bíróság — Maďarská republika) — trestné konanie proti Emilovi Eredicsovi, Márii Vassné Sápovej

(Vec C-205/09) (¹)

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2001/220/SVV — Postavenie obetí v trestnom konaní — Pojem „obeť“ — Právnická osoba — Mediácia v rámci trestného konania — Spôsoby uplatnenia)

(2010/C 346/23)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Szombathelyi Városi Bíróság

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Emil Eredics, Mária Vassné Sári

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Szombathelyi Városi Bíróság — Výklad článku 1 písm. a) a článku 10 rámcového rozhodnutia Rady (ES) č. 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní — Trestné konanie, v ktorom je obeťou právnická osoba a v ktorom vnútroštátne právo vylučuje uplatnenie mediácie — Pojem „obeť“ podľa rámcového rozhodnutia — Zahrnutie iných ako fyzických osôb do pôsobnosti ustanovení o mediácii v trestných veciach? — Podmienky uplatnenia mediácie v rámci trestného konania

Výrok rozsudku

1. Článok 1 písm. a) a článok 10 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní sa majú vykladať v tom zmysle, že pojem „obeť“ sa na účely podpory mediácie v trestných veciach, ktorá je upravená v uvedenom článku 10 ods. 1, nevzťahuje na právnické osoby.
2. Článok 10 rámcového rozhodnutia 2001/220 sa má vykladať v tom zmysle, že nezaväzuje členské štáty, aby umožnili vykonanie mediácie pri všetkých trestných činoch, ktorých materiálne znaky definované vo vnútroštátnej právnej úprave v podstate zodpovedajú materiálным znakom trestných činov, pre ktoré je mediácia uvedenou právnou úpravou výslovne stanovená.

(¹) Ú. v. EÚ C 205, 29.8.2009.